

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. november 20.
(OR. en)

14170/18

Intézményközi referenciaszám:
2018/0379 (NLE)

ENV 749

JOGALKOTÁSI AKTUSOK ÉS EGYÉB ESZKÖZÖK

Tárgy:	A TANÁCS HATÁROZATA az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezmény Állandó Bizottságának harmincnegyedik ülésén az egyezmény II. és III. mellékletét érintő módosítások tekintetében az Európai Unió nevében képviselendő álláspont meghatározásáról
--------	---

A TANÁCS (EU) 2018/... HATÁROZATA

(...)

**az európai vadon élő növények, állatok
és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezmény
Állandó Bizottságának harmincnyolcadik ülésén
az egyezmény II. és III. mellékletét érintő módosítások tekintetében
az Európai Unió nevében képviselendő álláspont meghatározásáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére, összefüggésben 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) Az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezményt (a továbbiakban: az egyezmény) az Unió a 82/72/EGK tanácsi határozattal¹ kötötte meg, és az 1982. szeptember 1-jén lépett hatályba.
- (2) Az egyezmény 17. cikke értelmében az Állandó Bizottság határozatot fogadhat el az egyezmény mellékleteinek módosításáról.
- (3) Az Állandó Bizottság a 2018. november 27. és 30. között tartandó harmincnyolcadik ülésén várhatóan határozatot fogad el az egyezmény II. és III. mellékletének módosításáról.
- (4) Mivel a határozat kötelező érvényű lesz az Unióra nézve, helyénvaló meghatározni az Unió nevében az Állandó Bizottság keretében képviselendő álláspontot.
- (5) Norvégia javaslatot nyújtott be az apácalúdnak (*Branta leucopsis*) az egyezmény II. mellékletéből (fokozottan védett állatfajok) a III. mellékletébe (védett állatfajok) történő áthelyezésére.
- (6) Az apácalúd-populációk méretére és eloszlására, valamint az őket fenyegető veszélyekre vonatkozó legfrissebb tudományos információk szerint a faj teljes populációja az 1980-as évektől 2010-ig terjedő időszakban több mint a tízszeresére nőtt, és védettségi helyzete jelenleg biztonságos.

¹ A Tanács 82/72/EGK határozata (1981. december 3.) az Európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 38., 1982.2.10., 1. o.).

- (7) Az Uniónak támogatnia kell ezt a javaslatot annak érdekében, hogy a faj mozgáskörzetén belül kezelhető legyen a populáció igen gyors növekedése. A javaslat azonban nincs összhangban az apácalúd jelenlegi, a 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹ rögzített védelmi státuszával. Mivel jelenleg nincs terv a 2009/147/EK irányelv mellékleteinek módosítására, illetve az az egyezmény által előírt rövid határidőn belül (90 nap) nem is lehetséges, az Uniónak egyelőre szigorúbb védelmi intézkedéseket kell alkalmaznia az egyezmény 12. cikkében előírtak szerint.
- (8) Svájc javaslatot nyújtott be a farkasnak (*Canis lupus*) az egyezmény II. mellékletéből (fokozottan védett állatfajok) a III. mellékletébe (védett állatfajok) történő áthelyezésére.
- (9) A farkaspopuláció védelmi státuszának a legkisebb közös nevezőhöz történő igazítása tudományos és természetvédelmi szempontból sem indokolt. A farkaspopulációk méretére és eloszlására, valamint az őket fenyegető veszélyekre vonatkozó legfrissebb tudományos információk szerint az Unióban és a szomszédos országokban élő kilenc, többnyire határokon átnyúló farkaspopulációból csak három „nem fenyegetett”, hat állomány védettségi helyzete pedig vagy „sebezhető” vagy „mérsékelten fenyegetett”. A Természetvédelmi Világszövetség vörös listája szerint az Alpok Svájcot is magában foglaló nyugati-középső térségében élő farkaspopuláció „sebezhető”.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/147/EK irányelve (2009. november 30.) a vadon élő madarak védelméről.

- (10) A farkas uniós védettségi helyzetéről 2019-ben lesznek elérhető naprakész információk a 92/43/EGK tanácsi irányelv¹ 17. cikke szerint benyújtott jelentések alapján. Ezért az Uniónak arra kell törekednie, hogy az Állandó Bizottságban elhalassza a svájci javaslatról szóló szavazást mindaddig, amíg ezek az információk nem állnak rendelkezésre,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

¹ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

1. cikk

Az európai vadon élő növények, állatok és természetes élőhelyeik védelméről szóló egyezmény Állandó Bizottságának harmincnyolcadik ülésén az Unió nevében képviselendő álláspont a következő:

- támogatni kell azt a javaslatot, amely szerint az apácaludat (*Branta leucopsis*) az egyezmény II. mellékletéből (fokozottan védett állatfajok) át kell helyezni annak III. mellékletébe (védett állatfajok). Az Unió e faj tekintetében egyelőre szigorúbb védelmi intézkedéseket fog alkalmazni az egyezmény 12. cikkének megfelelően;
- törekedni kell arra, hogy az Unió megszerezze az egyezmény többi szerződő felének támogatását ahhoz, hogy a farkasnak (*Canis lupus*) a II. mellékletből (fokozottan védett állatfajok) a III. mellékletbe (védett állatfajok) történő áthelyezésére vonatkozó javaslatról szóló szavazásra egy olyan későbbi időpontban kerüljön sor, amikor már naprakész információk fognak rendelkezésre állni a farkas uniós védettségi helyzetéről.

Ezt az álláspontot a Bizottság fejti ki.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

a Tanács részéről

az elnök
